

35. ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ

ΠΑΡΙΣ

Ἔοπα καὶ θέλω; γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι.

ΕΡΜΗΣ

Ἀπόδυτε, ὦ αὐται· σὺ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δὲ ἀπεστράφην.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Καλῶς, ὦ Πάρι· καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι, ὅπως μάθης 10
ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὠλένας λευκὰς μηδὲ τῷ βοῶπις εἶναι μέγα
5 φρονῶ, ἐπ' ἴσης δέ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή.

ΑΘΗΝΑ

Μὴ πρότερον ἀποδύσης αὐτήν, ὦ Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κεστὸν
ἀπόθηται— φαρμακὶς γάρ ἐστιν—μή σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ.
καίτοι γε ἔχρῆν μηδὲ οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι μηδὲ
τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑταίραν
10 τινά, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν.

ΠΑΡΙΣ

Εὐ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀπόθου.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Τί οὖν οὐχὶ καὶ σύ, ὦ Ἀθηνᾶ, τὴν κόρυν ἀφελούσα ψιλὴν τὴν
κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον καὶ τὸν δικαστὴν
φοβεῖς; ἢ δέδιας μή σοι ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων
15 ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον;

ΑΘΗΝΑ

Ἴδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφήρηται.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Ἴδού καί σοι ὁ κεστός. ἀλλὰ ἀποδυσώμεθα.